

Tilfældet, forekommer det mig, at man maa have Lov til at sige, at saa har Regnskabskommissionens Arbejde været uden saa afgørende Nytte, som det gerne skulde være. Altsaa jeg maa mene, at det svundne Finansaars Resultat er mindre godt, end jeg havde ventet. Med Hensyn til det indeværende Finansaar har jeg allerede sagt, at saa overmaade meget er der jo ikke sagt om dette. Den højtærede Finansminister har vel i sin Forelæggelsestale fremsat nogle Udtalelser, som viser, at der var en Række af Udgifter, som paa den gældende Finanslov var opført med for lave Beløb. Jeg maa imidlertid sige, at disse Oplysninger i alt væsentligt for saa vidt er uden Interesse, som saa nogenlunde enhver, der befatter sig med dette Forhold, meget vel vidste, at saaledes var det. Det er ganske givet, at med den tidligere Opstillingsform med Hensyn til en Række af disse Poster, som den højtærede Finansminister nævnte, er der jo taget Hensyn til, at saaledes var det. Og i Betragtning af dette havde man til Tillægsbevillingsloven reserveret et ikke ubetydeligt Antal Millioner, som man altsaa mente skulde strække til til Dækning af disse Udgifter. Den højtærede Finansminister lagde disse Beløb sammen og konstaterede, at alene disse Udgifter, som man kunde vide vilde blive større end opført paa Finansloven, vilde sluge de Millioner, som var henlagt til Tillægsbevillingsloven, hvorpaa de jo vilde faa deres Plads. Den højtærede Finansminister glemte imidlertid, at efter tidligere Regler ventede man sig en Del mindre Udgifter paa ikke faa Konti paa Statsregnskabet end paa Finanslov og Tillægsbevillingslov sammenlagt. Og selv om det nu altsaa paa det Statsregnskab, som foreligger nu, har vist sig, at Forskellen mellem disse Beløb er væsentlig mindre end tidligere, er der dog vedblivende en Margin paa 13 Millioner, og det er vel ikke usandsynligt, at et Beløb af nogenlunde tilsvarende Størrelse vil fremkomme paa det Statsregnskab, som vil blive forelagt her om et Aars Tid. Saa af de Tal, den højtærede Finansminister nævnte, tror jeg i og for sig ikke, at man kan slutte noget afgørende om, hvorvidt dette Finansaar vil vise et daarligt Resultat eller ikke. Selv om Stillingen altsaa er den, maa jeg dog lige godt sige, at jeg for mit Vedkommende befrygter, at det kom-

mende Finansaar heller ikke vil vise sig at være godt, og det støtter jeg bl. a. paa, at det tidligere Finansaar altsaa nu gennem Statsregnskabet har vist sig mindre godt, og tidligere har jeg sagt og er vedblivende af den Mening, at man i hvert Tilfælde ikke tør vente sig, at det Finansaar, hvori vi befinder os, skulde stille sig gunstigere økonomisk end det, der lige er gaaet. Men hertil kommer saa det eneste positive, som jeg syntes, den højtærede Finansminister oplyste i denne Forbindelse, nemlig at de indirekte Skatter ikke giver væsentlig mere, ja vel endda mindre, end man havde ventet, og allerede heri ligger der efter mit Skøn en stor Sandsynlighed for, at det vil komme til at knibe med Balancen og endda i ikke ringe Grad. Den højtærede Finansminister udtalte kun overmaade lidt om, hvad de direkte Skatter antages at ville give i indeværende Finansaar. Jeg har imidlertid lagt Mærke til, at hidtil har ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslagene de paa-gældende Finansministre kun udtalt meget lidt om dette overmaade vigtige Punkt. Jeg mener heraf at turde slutte, at de til enhver Tid siddende Finansministre endnu paa det Tidspunkt ikke har saa gode Oplysninger i deres Besiddelse, at de mener at turde udtale sig med nogenlunde Sikkerhed om dette Spørgsmaal. Det har hidtil været og er mig vedblivende en Gaade, at det ikke skulde være muligt i Oktober Maaned at skaffe sig nogenlunde Oversigt over, hvad man kan vente, at de direkte Skatter i det indeværende Finansaar vil give. Jeg har imidlertid lagt Mærke til, at naar Finansministeren faar Ordet for anden Gang, plejer han at vide en Del mere om disse Forhold end ved Fremlæggelsen. Jeg kunde tænke mig, at det vil gaa ligesaa under den nuværende Finansminister, og jeg henstiller, at Finansministeren, naar han til sin Tid faar Ordet, giver saa indgaaende Oplysninger om dette Forhold, som han mener at kunne give. I tidligere Aar har det jo været de direkte Skatters Svingen, som i allerhøjeste Grad har foranlediget det daarlige Resultat, der har været i en Del af de Finansaar, i hvilke det ærede Medlem Hr. N. Neergaard havde Førerskabet; jeg vilde dog antage, at den økonomiske Stilling nu skulde være en saadan, at man i hvert Fald tør haabe afgjort at have naaet Bunden med Hensyn